

PRAKSISOVERSIGT · VEJDIREKTORATET

Praksisoversigt over beplantning, hegn og sikkerhedszonen langs offentlig vej

Vejdirektoratets praksis om påbud efter vejlovens § 87 – hjemmelsgrænser, begrundelseskrav og nyaffattelsen pr. 1. juli 2025

Version 1 · Opdateret 16. jul. 2026 · 41 afgørelser · 2019-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Vejdirektoratet er klagemyndighed over kommunale påbud om at fjerne, nedskære, opstamme eller studse beplantning på, over, ved og i offentligt vejareal efter [vejlovens § 87](#), og afgiver desuden generelle vejledende udtalelser om bestemmelsens rækkevidde. Praksis viser to gennemgående mønstre: Vejdirektoratet prøver alene **lovligheden** – ikke kommunens skøn over, om og hvor meget der skal beskæres – men til gengæld hjemviser direktoratet konsekvent påbud, der hviler på generelle henvisninger til "trafiksikkerhed" uden konkret, individuel vurdering, eller hvor kommunen ikke har dokumenteret skel, ejerskab eller vejstatus. Samtidig sætter direktoratet en skarp hjemmelsgrænse: § 87 kan ikke bruges til at skabe oversigt uden for vejarealet, når der hverken er eksproprieret eller fastsat vejbyggelinjer. Ved [lov nr. 753 af 20. juni 2025](#) blev § 87 nyaffattet med virkning fra 1. juli 2025, så beplantning **på** vejarealet og beplantning **ved** vejarealet nu behandles i hver sin bestemmelse med hver sit beviskrav.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Vejdirektoratet kan efter vejlovens § 132, stk. 1, alene prøve retlige spørgsmål – vurderingen af, om og hvor meget en hæk skal beskæres af hensyn til færdslen, er kommunens skøn og kan ikke efterprøves.
- 02** Vejdirektoratet kræver, at et påbud efter § 87 konkret beskriver hvilke dele af beplantningen der er til gene for færdslen, og på hvilken måde – en generel henvisning til trafiksikkerhed eller en standard-fritrumsprofil er "skøn under regel" og fører til ophævelse og hjemvisning.
- 03** Vejdirektoratet afviser, at § 87 kan bruges til at skabe oversigt ved vejkryds og udkørsler for beplantning uden for vejarealet, når der hverken er eksproprieret eller fastsat vejbyggelinjer hertil – påbuddet mangler da hjemmel.
- 04** Grundejerens pligt til at efterkomme et lovligt påbud gælder uanset om beplantningen står på egen grund eller på vejarealet, når den udgør hegn, hæk eller beplantningsbælte mod vejen – og uanset hvem der oprindeligt plantede den.

- 05 Vejdirektoratet accepterer, at mangeårig beplantning kan kræves fjernet, når et konkret trafiksikkerhedsprojekt gør det nødvendigt – hverken hækkens alder, tidligere myndighedspassivitet eller grundejerens omkostninger afskærer påbudsretten.
- 06 Vejdirektoratet kræver, at kommunen løfter bevisbyrden for skellets placering, beplantningens ejerforhold og vejens retlige status, før den udsteder påbud – er ejerskabet uafklaret, hjemvises sagen efter undersøgelsesprincippet.
- 07 Ved private fællesveje sonderer Vejdirektoratet mellem anlagt/ibrugtaget vejareal (privatvejslovens § 61) og blot udlagt vejareal (§ 36) – kommunen skal dokumentere, at arealet faktisk er taget i brug som vej, før § 61 kan anvendes.
- 08 Vejdirektoratet afviser at behandle klager, hvor kommunen ikke har truffet en afgørelse – kommunens egen beskæring af vejtræer er faktisk forvaltningsvirksomhed, mens både et påbud og en afvisning af at give påbud er afgørelser.
- 09 Sygdomsbekæmpelse (fx asketop-død) falder uden for vejlovgivningens formål, mens faretruende, hældende træer på tilgrænsende grund kan kræves fjernet efter § 87, stk. 2.
- 10 Opkrævning af oprydningsudgifter efter vejlovens § 70 er objektiv og forudsætter ikke, at ejeren kan bebrejdes noget.
- 11 Vejdirektoratet afviser konsekvent at tage stilling til erstatning for tabt beplantning, skader på køretøjer eller naboretlige gener – det er civile retlige spørgsmål under culpereglen, som alene domstolene afgør.
- 12 Klagefristen er fire uger fra afgørelsens meddelelse, og et opfølgende rykkerbrev fra kommunen er en procesledende tilkendegivelse, der ikke genåbner fristen.

Retsgrundlaget: vejlovens § 87 og § 70 – og nyaffattelsen pr. 1. juli 2025

§ 1

Kernebestemmelsen er [vejlovens § 87](#). Efter den affattelse, der gjaldt indtil 1. juli 2025, lød stk. 1:

Vejmyndigheden kan, når vejens vedligeholdelse eller hensynet til færdslen gør det nødvendigt, kræve træer og anden beplantning på, over, ved og i vejareal fjernet, nedskåret, opstammet eller studset.

Efterkommes kravet ikke inden for en fastsat frist, kan vejmyndigheden lade arbejdet udføre for ejerens regning, og reglerne gælder også for hegn efter [hegnsløven](#) – dog således at vejmyndigheden selv afholder udgifterne, hvis der er enighed om, eller et hegnssyn fastslår, at hegnet er et **fælleshegn**. Bestemmelsen suppleres af vejmyndighedens grundpligt efter [vejlovens § 8, stk. 1](#) til at holde vejen i den stand, som trafikens art og størrelse kræver.

Af de oprindelige forarbejder til loven fra 2014 fremgår to præciseringer, som Vejdirektoratet siden har lagt til grund i sag efter sag:

Efter fast fortolkningspraksis gælder bestemmelsen for beplantning, der står på naboejendommen eller i vejarealet, hvor den udgør et hegn, hæk eller beplantningsbælte, som adskiller naboejendommen og vejarealet.

Bestemmelsen kan ikke anvendes for beplantning uden for vejareal til at skabe oversigt, i situationer hvor der ikke er eksproprieret eller fastsat vejbyggelinjer hertil.

Nyaffattelsen. Ved lov nr. 753 af 20. juni 2025 blev § 87 nyaffattet med ikrafttræden 1. juli 2025. Ændringen deler den hidtidige stk. 1 op efter, hvor beplantningen fysisk står:

	Beplantning på, over og i vejarealet (nyt stk. 1)	Beplantning ved vejarealet, dvs. på naboejendom (nyt stk. 2)
Betingelse	Vejens vedligeholdelse, hensyn til ledninger eller til færdslen gør det nødvendigt	Beplantningen udgør en nærliggende fare for vejen, dens udstyr, færdslen eller anden infrastruktur
Karakter	Almindeligt vejretligt påbud	Ekspropriationslignende indgreb
Krav til påbuddet	Almindelig proportionalitet	Skærpede krav til nødvendighed og proportionalitet
Klageadgang	Kan afskæres	Opretholdes

Forarbejderne til nyaffattelsen begrundar opdelingen udtrykkeligt:

Med opdelingen vil adgangen til at klage over afgørelser om fjernelse m.v. af træer og beplantning på, over eller i det offentlige vejareal, kunne afskæres, mens adgangen til at klage over afgørelser om fjernelse m.v. af træer og anden beplantning på naboejendomme, vil kunne opretholdes, da en sådan afgørelse har en ekspropriationslignende karakter.

Det hidtidige stk. 2 om arbejde for ejerens regning bliver nyt stk. 3, og hegnsreglen bliver nyt stk. 4. Nyaffattelsen præciserer desuden tre forhold i overensstemmelse med hidtidig praksis: at **rodsrud**, der vokser ud i vejarealet fra naboejendommen, er omfattet af stk. 1; at **vildtvoksende, selvsåede planter ikke er "beplantning"** men ukrudt reguleret af vejlovens kapitel 8 om renholdelse; og at også hensynet til **ledninger og ledningsudstyr** i vejarealet kan begrunde et påbud. Sidstnævnte svarer til [vejledningen til vejloven](#), hvorefter vejmyndigheden med begrundelsen "hensynet til færdslen på vejen" også kan varetage hensynet til en ledningsejers adgang til at tilse sine ledninger og ledningsskabe.

Ved siden af § 87 står [vejlovens § 70](#), der giver vejmyndigheden og politiet adgang til at fjerne efterladt affald og genstande for den pågældendes regning. Af forarbejderne fremgår, at bestemmelsen viderefører den tidligere renholdelseslovs § 17 og supplerer [færdselslovens § 87](#).

LOV

Færdselsloven § 87, stk. 1

Hegnsløven § 1

Vejloven § 8, stk. 1

Vejloven § 70

Vejloven § 87

§ 2 Vejdirektoratets prøvelseskompetence: legalitetskontrol, ikke rimelighedsskøn

Vejdirektoratets kompetence hviler på [vejlovens § 132, stk. 1](#), hvorefter kommunalbestyrelsernes afgørelser kan påklages til transportministeren **for så vidt angår retlige spørgsmål**. Ministerens beføjelser efter § 132 udøves

af Vejdirektoratet, jf. [bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser § 3, stk. 1](#). Er Vejdirektoratet selv part i sagen, afgøres klagen i stedet af Transportministeriet, jf. samme bestemmelses stk. 2.

Afgrænsningen er skarp og gentages i næsten alle beskæringssager. I [23-06281](#) om Hjørring Kommunes påbud om at klippe en hæk ned til 80 cm ved et vejkræds fastslog direktoratet, at netop vurderingen af, om en hæk udgør en fare for færdslen og derfor skal beskæres, er et skøn, der ligger inden for kommunens rammer. Klageren anførte, at 80 cm var unødvendigt, at alternative løsninger som flytning af højtænder var afvist, og at problemet i krydset snarere skyldtes bilisternes hastighed – men ingen af disse indsigelser kunne prøves, fordi de angår hensigtsmæssigheden og ikke lovligheden.

Samme linje ses i [21-05423](#), hvor Vejdirektoratet understregede, at det ikke kan tage stilling til, om kommunens trafikikkerhedsprojekt var rimeligt eller hensigtsmæssigt, så længe afgørelsen er truffet inden for lovens rammer, og i [19-10816](#), hvor direktoratet efter en genoptagelse fastholdt, at det ikke kan efterprøve kommunens skønsmæssige vurdering af, **i hvilket omfang** beskæring er nødvendig.

Proportionalitetsgrænsen er dermed i praksis den centrale kontrolmekanisme snarere end en egentlig rimelighedsprøvelse: de oprindelige forarbejder forudsætter udtrykkeligt, at vejmyndigheden "er opmærksom på, at der skal være proportionalitet mellem det indgreb i beplantningen ved vejarealet der kræves, i forhold til det formål, som indgrebet skal imødekomme", og efter nyaffattelsen skærpes dette krav yderligere for påbud vedrørende naboejendomme.

Klageadgangens rækkevidde efter 1. juli 2025. [Bekendtgørelsens § 29](#) afskærer nu udtrykkeligt klage til transportministeren over Vejdirektoratets **egne** afgørelser efter bl.a. vejlovens § 80, stk. 1, § 81, stk. 1 og § 87, stk. 1 – samt over afgørelser om lovliggørelse efter disse bestemmelser. På § 80-området har Vejdirektoratet i [EMN-2025-24265](#) bemærket, at der fra 1. juli 2025 heller ikke længere er klageadgang efter vejlovens § 80. For kommunale § 87-påbud realitetsbehandlede direktoratet fortsat en klage i [EMN-2026-02189](#) over et påbud meddelt i december 2025, men afviste den på klagefristen uden at tage stilling til klageadgangens nærmere rækkevidde.

LOV	Vejloven § 80, stk. 1	Vejloven § 87, stk. 1	Vejloven § 132, stk. 1
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist		29.01.2026
	Vejdirektoratet · Kommunes påbud om nedklipping af hæk af hensyn til trafikikkerhed blev opretholdt		07.08.2023
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk på offentligt vejareal var berettiget af hensyn til trafikikkerhed		14.06.2021
	Vejdirektoratet · Opretholdelse af påbud om beskæring af hæk trods anmodning om genoptagelse		02.07.2020

§ 3 Hvad Vejdirektoratet lægger vægt på: kravet om konkret, individuel begrundelse

Selv om Vejdirektoratet ikke kan prøve skønnet, prøver det **om der overhovedet er udøvet et skøn** – og det er her de fleste påbud falder. Mønsteret på tværs af afgørelserne er entydigt: en generel henvisning til "trafikikkerhed" eller "gene for færdslen" uden individuel stillingtagen til den konkrete beplantning er en begrundelsesmangel efter [forvaltningslovens § 24](#) og fører til ophævelse og hjemvisning.

Den ledende afgørelse er [23-08576](#), hvor Vordingborg Kommunes påbud om beskæring langs Ålebæk Strandvej blev ophævet på tre selvstændige grundlag:

- **Mangelfuld begrundelse:** påbuddet beskrev ikke konkret, hvilke dele af beplantningen der var til gene for færdslen, eller på hvilken måde – og de medsendte fotos var ikke tilstrækkeligt specificerede.
- **Manglende partshøring** over de faktiske oplysninger, der lå til grund for den skønsmæssige vurdering.
- **Skøn under regel:** kommunen havde anvendt en generel illustration af en fritrumsprofil i stedet for en konkret og individuel vurdering af forholdene på stedet – herunder den uenighed, der var om skellets placering.

Afgørende var, at manglerne **ikke kunne repareres** under klagesagen, netop fordi Vejdirektoratet ikke kan træde i kommunens sted og udøve skønnet, jf. [vejlovens § 132, stk. 1](#).

Den samme fejltype går igen på tværs af vejlovens råderetsbestemmelser og bekræfter, at der er tale om et generelt vurderingsmønster og ikke en § 87-specialitet. I [EMN-2025-39077](#) blev et afslag på udvidelse af en overkørsel ophævet, fordi kommunen byggede på generelle betragtninger uden at vise, hvordan den konkrete afvejning var foretaget – direkte i strid med kravet om pligtmæssigt skøn. I [EMN-2025-24265](#) udtalte direktoratet:

Det er Vejdirektoratets vurdering, at kommunens henvisning til Færdselslovens § 29, stk. 1, nr. 7, ikke i sig selv er en tilstrækkelig begrundelse for på skønsmæssigt grundlag at afslå udeservering på de omhandlede dele af cykelbanen.

Og i [EMN-2025-28045](#) konstaterede direktoratet kort:

Det er således Vejdirektoratets vurdering, at kommunens afgørelse lider af en begrundelsesmangel i forhold til kommunens skønsmæssige vurdering.

[Vejledningen til vejloven](#) understøtter dette og fremhæver, at vejmyndigheden bør være **særlig opmærksom** på begrundelsen, når der reguleres forhold på naboejendomme – et krav der efter nyaffattelsen af § 87 er blevet lovfæstet gennem de skærpede krav til påbud efter stk. 2.

Hvornår holder påbuddet? Modsat falder påbuddene, når kommunen har konkretiseret genen. I [21-03815](#) havde Guldborgsund Kommune beskrevet, at hækken indsnævrede stien, så en barnevogn og en cykel ikke kunne passere hinanden, og at beplantningen forhindrede maskinel fejning, snerydning og saltning – begrundelsesmangler af mindre karakter blev anset for udbedret under klagesagen. I [23-09914](#) havde Gentofte Kommune peget konkret på generne for svagtseende og kørestolsbrugere, og i [EMN-2024-53651](#) på, at hækken dækkede for et vejskilt og generede fodgængere med barnevogn og kørestol. I [EMN-2026-02189](#) var påbuddet operationaliseret helt konkret: klipning ind til skel med en frihøjde på mindst 275 cm over fortovet.

LOV

[Forvaltningsloven § 19, stk. 1](#)[Forvaltningsloven § 24](#)[Vejloven § 87, stk. 1](#)[Vejloven § 132, stk. 1](#)

PRAKSIS	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist	29.01.2026
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet stadfæster kommunes påbud om beskæring af hæk af hensyn til færdslen	27.08.2024
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk og renholdelse af fortov opretholdt af Vejdirektoratet	25.08.2023
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring ophævet på grund af mangelfuld begrundelse og sagsbehandling	15.08.2023
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet stadfæster påbud om beskæring af hæk ved offentlig sti	02.07.2021

Hjemmelsgrænsen: § 87 kan ikke skabe oversigt uden ekspropriation eller vejbyggelinjer

Den skarpe materielle grænse i Vejdirektoratets praksis er, at § 87 **ikke** er en oversigtsbestemmelse. Ønsker vejmyndigheden fri oversigt hen over et hjørneareal eller et vejsving, kræver det et selvstændigt retligt grundlag – ekspropriation, en tinglyst oversigtsdeklaration eller vejbyggelinjer pålagt efter [vejlovens § 40](#) eller [§ 41](#).

I [21-08751](#) havde Middelfart Kommune påbudt en hæk klippet ned til 80 cm ved krydset mellem en kommunevej og en privat fællesvej med hjemmel i [privatvejslovens § 61](#). Vejdirektoratet fastslog for det første, at kommunen havde anvendt den forkerte lov: da beskæringen skulle ske af hensyn til færdslen på den **offentlige** vej, skulle sagen have været behandlet efter [vejlovens § 87](#). For det andet kunne § 87 heller ikke bære påbuddet – netop fordi bestemmelsen ifølge forarbejderne ikke kan bruges til at forbedre oversigtsforhold uden en tinglyst oversigtsdeklaration eller fastsatte vejbyggelinjer. Afgørelsen blev ophævet i sin helhed. Samme resultat nåede direktoratet i [21-08644](#).

I den generelle udtalelse [EMN-2024-612636](#) om beboere, der havde svært ved at overholde deres ubetingede vigepligt på grund af en nabohæk, gentog direktoratet grænsen ordret:

Bestemmelsen kan ikke anvendes for beplantning uden for vejareal til at skabe oversigt, i situationer hvor der ikke er eksproprieret eller fastsat vejbyggelinjer hertil.

Udtalelsen sonderer klart: er hækken vokset ud over **vejens areal**, kan kommunen påbyde beskæring efter § 87, stk. 1 – står den derimod på **privat grund**, kan den normalt ikke kræves beskåret uden ekspropriation. Beboernes egne trafikspejle på vejarealet forudsatte i øvrigt tilladelse efter [vejlovens § 80](#), hvor kommunen skønsomt kan lægge vægt på, at spejle kan give et forvrænget billede af trafikken og dermed skabe falsk tryghed.

At vejlovgivningen slet ikke regulerer oversigtsforhold som sådan blev allerede slået fast i [19-17112](#): der findes ingen bindende regler om oversigt i veikryds, kun ikke-bindende retningslinjer i Vejdirektoratets håndbøger som *Vejkryds i Byer* og *Tracering i åbent land*. Og i [19-14649](#) præciserede direktoratet, at der ikke findes regler i vejlovgivningen, der bindende pålægger en grundejer at beskære beplantning af hensyn til en **nabos private udkørsel**.

Deklarationer giver ret, ikke pligt. Findes der en tinglyst oversigtsdeklaration, ændrer det ikke skønnets karakter. I [22-00513](#) påberåbte en vejberettiget sig en deklaration fra 1966, hvorefter beplantning i et oversigtsareal ikke måtte overstige 1 meters højde. Holbæk Kommune afviste at give påbud, fordi den efter tilsyn vurderede oversigtsforholdene forsvarlige – bilister kunne se en bil ved udkørslen på 130 meters afstand. Vejdirektoratet fastslog, at kommunen som påtaleberettiget har **ret, men ikke pligt** til at håndhæve deklarationen, og at beslutningen beror på kommunens konkrete trafiksikkerhedsmæssige skøn.

Omvendt gælder, at når kommunen **fastholder** en oversigtsservitut, skal også dét begrundes konkret. I [EMN-2025-47013](#) ophævede Vejdirektoratet et afslag på at ophæve en oversigtsservitut pålagt ved ekspropriation i 1970/71. Kommunen havde nøjes med generelle henvisninger til vejledende principper i vejreglerne (en synslinje på 60 meter) uden at redegøre for trafikens art og omfang, udviklingen siden 1971 eller hvordan målepunkterne konkret ramte netop denne ejendom – og havde dermed sat sit skøn under

regel. Direktoratet fastslog samtidig, at en servitut pålagt ved ekspropriation til sikring af fri oversigt er **offentligretlig**, ikke privatretlig, og derfor kan prøves administrativt.

LOV

Privatvejsloven § 61

Vejloven § 40

Vejloven § 41

Vejloven § 80, stk. 1

Vejloven § 87, stk. 1

PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet ophæver afslag på ophævelse af oversigtsservitut grundet begrundelsesmangler og manglende skønsudøvelse	08.01.2026
	Vejdirektoratet · Udtalelse om muligheder for forbedring af oversigtsforhold ved udkørsel fra privat fællesvej til offentlig vej	01.10.2024
	Vejdirektoratet · Kommunes skøn over trafiksikkerhed trumfede tinglyst oversigtsdeklaration	16.02.2022
	Vejdirektoratet · Kommunes påbud om hækklipping for oversigt ophævet grundet manglende hjemmel	10.09.2021
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk for at forbedre oversigt blev ophævet grundet manglende hjemmel og servitut	19.08.2021
	Vejdirektoratet · Regler for oversigtsareal og placering af genstande på offentligt vejareal	21.01.2020
	Vejdirektoratet · Krav om beskæring af nabohæk for at sikre oversigtsforhold ved udkørsel	31.10.2019

§ 5 Dokumentations- og beviskrav: skel, ejerskab og vejens retlige status

Vejdirektoratet stiller kommunen til ansvar for at have oplyst sagen, før påbuddet udstedes.

Undersøgelsesprincippet er i praksis lige så hyppig en ophævelsesgrund som begrundelsesmanglen, og bevisbyrden ligger hos myndigheden.

Ejerskabet til beplantningen. I [21-00880](#) havde Vejen Kommune påbudt en grundejer at beskære et læhegn, som **begge parter var enige om** stod på det offentlige vejareal. Kommunen mente, at grundejeren alligevel var ansvarlig, fordi hegnet tjente som hegn for grundejerens mark. Vejdirektoratet ophævede påbuddet: når kommunen selv erkendte, at beplantningen stod på offentligt areal, påhvilede det kommunen at bevise, hvorfor ansvaret alligevel skulle ligge hos grundejeren – og udgangspunktet efter [vejlovens § 8](#) er, at vejmyndigheden vedligeholder sine egne veje, herunder vejtræer på offentligt areal.

[EMN-2024-98143](#) systematiserer hjemmelsvalget i en trappe, som kommunen skal placere sig korrekt på, før den handler:

Hjemmel	Anvendelse	Hvem betaler
Vejlovens § 8	Beplantningen tilhører vejmyndigheden	Vejmyndigheden
Vejlovens § 81	Private har uden tilladelse anbragt beplantning på vejarealet	Den private part
Vejlovens § 87	Beplantning vokser ud over vejen fra naboejendom / udgør hegn mod vejen	Grundejeren

I sagen ville hverken borgeren eller kommunen vedkende sig ejerskabet til en hæk, der havde stået i over 47 år og muligvis var plantet af kommunen selv eller overtaget fra en kolonihaveforening i 1973. Vejdirektoratet udtalte:

Da der i denne sag ikke er dokumentation for, hvem der har plantet og ejer beplantningen på den offentlige vej, har vejmyndigheden ikke grundlag for at træffe afgørelse efter vejlovens §§ 80-81, som det er sket.

Tilhører hækken reelt vejmyndigheden, kan den fjernes som faktisk forvaltningsvirksomhed efter § 8 – men da for kommunens egen regning.

Skellet. Hvor skellet er omtvistet, forventer Vejdirektoratet, at kommunen rekvirerer en landinspektør. Det skete i [21-05423](#), i [23-06281](#) og i [19-05706](#). [22-09369](#) viser, at manglen kan repareres: Ikast-Brandes Kommunes oprindelige påbud led af både begrundelsesmangler og tilsidesættelse af undersøgelsesprincippet, men kommunen indhentede under klagesagen en uddybende landinspektørredegørelse, som blev forelagt grundejeren. Da fejlene dermed var afhjulpnet og ikke havde påvirket resultatet, blev påbuddet opretholdt. Reparationsmuligheden er dog begrænset til sagens **faktiske grundlag** – mangler ved selve skønnet kan ikke helbredes, jf. [23-08576](#).

Vejens status. Kommunen skal også kunne dokumentere, at vejen overhovedet har den status, den administreres efter. I [21-01584](#) ophævede Vejdirektoratet Morsø Kommunes beskæringspåbud, fordi kommunen ikke kunne fremlægge dokumentation for, at der eksisterede vejret for andre ejendomme. At lokale og turister faktisk benyttede vejen som adgang til Limfjorden var **ikke i sig selv** nok til at skabe vejret i privatvejslovens forstand.

Hævd. Grundejere påberåber sig jævnligt hævde over vejarealet. Det afvises: efter [vejlovens § 60, stk. 2](#) kan hævde ikke vindes over offentlige veje, hvis arealer er udskilt i matriklen, medmindre hævden var vundet før udskillelsen. Det blev lagt til grund i [19-05706](#), hvor en hæk angiveligt havde stået siden 1950, og i [22-09369](#) – men det endelige hævde spørgsmål henhører under domstolene.

LOV	Vejloven § 8	Vejloven § 60, stk. 2	Vejloven § 81	Vejloven § 87
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Hjemvisning af sag om fjernelse af hæk på vejareal grundet manglende afklaring af ejerskab			
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring ophævet på grund af mangelfuld begrundelse og sagsbehandling			
	Vejdirektoratet · Kommunes påbud om nedklipping af hæk af hensyn til trafiksikkerhed blev opretholdt			
	Vejdirektoratet · Påbud om fjernelse af hæk på vejareal opretholdt trods sagsbehandlingsfejl			
	Vejdirektoratet · Ophævelse af påbud om beskæring da vejens status som privat fællesvej var udokumenteret			
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk på offentligt vejareal var berettiget af hensyn til trafiksikkerhed			
	Vejdirektoratet · Hjemvisning af påbud om beskæring: Kommune havde ikke bevist grundejers ejerforhold til beplantning på offentlig vej			
	Vejdirektoratet · Kommunes påbud om fjernelse af hæk i vejareal opretholdt – krav om renholdelse hjemvist			

Argumenter der ikke fører frem: hækkens alder, økonomien, ejerforholdet og forskelsbehandling

Klagerne i beskæringssager anfører gennemgående de samme fire indsigelser. Vejdirektoratets svar er lige så gennemgående, og mønsteret er værd at kende for både grundejere og vejmyndigheder.

"Hækken har stået her i årtier." Alder og tidligere myndighedspassivitet afskærer ikke påbudsretten. I [21-05423](#) var hækken over 26 år gammel og aldrig påtalt; Frederikssund Kommune ville anlægge delte cykel- og gangstier i 3 meters bredde på Strandstræde for at gøre skolevejen sikker, og hele vejarealet var nødvendigt. Påbuddet blev opretholdt. I [23-06281](#) havde hækken stået 15-20 år, i [EMN-2024-53651](#) var den plantet længe

før klageren flyttede ind, og i [23-09914](#) i årtier før ejerskiftet – uden betydning i nogen af sagerne. Tilsvarende blev en påstået mundtlig aftale med en vejformand afvist i [21-03815](#), hvor der tværtimod forelå et tidligere påbud om samme hæk fra 1998. [Vejledningen](#) formulerer princippet direkte:

Det er også uden betydning for grundejerens pligt til at efterkomme et lovligt påbud efter § 87, stk. 1, om det er grundejeren, herunder tidligere ejere, eller en anden, der har etableret beplantningen.

"Beskæringen ødelægger hækken, og det koster mig penge." Hverken den økonomiske byrde eller risikoen for, at beplantningen går ud, indgår i lovlighedsprøvelsen. I [21-05423](#) anførte grundejeren netop, at beskæringen var så omfattende, at hækken ville gå ud, og at der var betydelige omkostninger til ny hæk – Vejdirektoratet henviste spørgsmålet om erstatning til de civile domstole og opretholdt påbuddet.

"Hækken står ikke på min matrikel." Pligten følger ikke skellet, men funktionen som hegn mod vejen. [23-11168](#) er den klareste afgørelse: Gribskov Kommune kunne påbyde beskæring, og Vejdirektoratet afviste at tage stilling til hækkens nøjagtige placering, fordi pligten efter § 87, stk. 1 gælder **uafhængigt af skellets placering**, når beplantningen adskiller ejendommen fra vejarealet. Argumentet om, at ejendommen lå i landzone, blev afvist som irrelevant for forpligtelserne efter vejloven. Bemærk dog samspillet med [21-00880](#) og [EMN-2024-98143](#): står beplantningen på vejarealet **uden** at fungere som hegn for naboejendommen, skal kommunen positivt godtgøre grundlaget for at rette påbuddet mod grundejeren.

"Naboen slipper." Lighedsindsigelser kræver reelt sammenlignelige forhold. I [23-09914](#) blev påstanden om forskelsbehandling afvist, fordi Gentofte Kommune kunne dokumentere, at den også havde været i dialog med den tidligere ejer og løbende behandlede lignende sager. Er sagerne derimod reelt sammenlignelige, skal kommunen forholde sig sagligt til forskellen – ellers hjemvises sagen, jf. [23-09372](#).

Hegnsløven ændrer ikke påbudsretten. Gør grundejeren gældende, at hækken er et fælleshegn, standser det ikke påbuddet. Vejdirektoratet bemærkede i [21-03815](#), at kommunen fortsat kan påbyde beskæring, men at **udgiftsfordelingen** i givet fald må afgøres ved et hegnssyn. Forarbejderne begrundede dette med, at uenighed om hegnets status ellers kunne føre til trafikfarlige situationer på vejen.

LOV	Hegnsløven § 1	Vejloven § 87, stk. 1	
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Hjemvisning af sag om fjernelse af hæk på vejareal grundet manglende afklaring af ejerskab		28.08.2024
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet stadfæster kommunes påbud om beskæring af hæk af hensyn til færdslen		27.08.2024
	Vejdirektoratet · Grundejers pligt til at beskære hæk mod offentlig vej gælder uanset skellets placering		16.11.2023
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk og renholdelse af fortov opretholdt af Vejdirektoratet		25.08.2023
	Vejdirektoratet · Kommunes påbud om nedklipping af hæk af hensyn til trafiksikkerhed blev opretholdt		07.08.2023
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet stadfæster påbud om beskæring af hæk ved offentlig sti		02.07.2021
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk på offentligt vejareal var berettiget af hensyn til trafiksikkerhed		14.06.2021
	Vejdirektoratet · Hjemvisning af påbud om beskæring: Kommune havde ikke bevist grundejers ejerforhold til beplantning på offentlig vej		10.03.2021

§ 7 Anlagt og ibrugtaget vejareal over for blot udlagt vejareal

Ved private fællesveje – og indirekte som fortolkningsbidrag til vejlovens systematik – sonderer Vejdirektoratet skarpt mellem vejareal, der faktisk er **anlagt eller taget i brug**, og areal, der blot er **udlagt** på vejfortegnelsen. Sondringen afgør både hjemmelsvalg og beviskrav.

Den ledende afgørelse er [22-04865](#), hvor Kolding Kommune havde krævet beplantning ved ejendommen Dalen 4 beskåret helt ind til skel. Vejdirektoratet delte beplantningen op efter arealets faktiske status:

Vejarealstype	Hjemmel	Krav til myndighedens vurdering
Anlagt eller ibrugtaget vej	Privatvejslovens § 61, stk. 2	Skal konkret begrunde, hvorfor beskæring er nødvendig af hensyn til færdslen eller vejens stand
Kun udlagt, ikke ibrugtaget	Privatvejslovens § 36	Skal vurdere offentligretlige hensyn og om beplantningen hindrer fremtidigt vejanlæg

For den del af beplantningen, der voksede ud over det **asfalterede** areal, var begrundelsen utilstrækkelig efter [forvaltningslovens § 24](#): kommunen havde ikke forklaret, hvordan beplantningen konkret var til gene, og oplysningerne om vejens bredde og vendepladsens indretning var modstridende eller udokumenterede. For den del, der stod på jordarealet **mellem asfalten og skellet**, var det slet ikke dokumenteret, at arealet var taget i brug som vej. Dermed kunne § 61 ikke anvendes, og kommunen skulle i stedet have vurderet sagen efter [privatvejslovens § 36](#) – hvor man netop **ikke** kan nøjes med at henvise til trafikale gener, fordi arealet ikke er en aktiv færdselsvej. Afgørelsen blev ophævet.

At en beplantningshistorik kan afkræfte, at et udlagt areal reelt er vej, ses i [23-18157](#), hvor Vejdirektoratet lagde vægt på, at luftfotos viste, at det omstridte areal i mange år havde været beplantet og derfor reelt ikke havde været anvendt til færdsel.

Hjemmelsvalget mellem de to love afhænger af, **hvilken vej færdselshensynet knytter sig til** – ikke af hvor hækken står. I [21-08751](#) stod hækken ved et kryds mellem en kommunevej og en privat fællesvej; da beskæringen skulle tilgodese færdslen på den offentlige vej, var [vejlovens § 87](#) – og ikke [privatvejslovens § 61](#) – det rette grundlag. Omvendt fastslog [22-00513](#), at [privatvejslovens § 15, stk. 1](#) ikke kunne anvendes, fordi bestemmelsen kun omfatter beplantning på selve den private fællesvejs areal og ikke på tilgrænsende ejendomme.

Forkert hjemmel er ikke altid fatal – men den skal kunne bære resultatet. I [21-08751](#) bemærkede Vejdirektoratet udtrykkeligt, at en forkert hjemmelshenvisning i nogle tilfælde kan repareres; påbuddet faldt kun, fordi **heller ikke** den korrekte bestemmelse gav hjemmel. Anvendes derimod en bestemmelse, der slet ikke regulerer forholdet, er afgørelsen ugyldig: i [24-00957](#) havde Slagelse Kommune brugt § 87 – en beplantningsbestemmelse – som grundlag for et påbud om snerydning og glatførebekæmpelse, hvor den rette hjemmel var [vejlovens § 64, stk. 1](#) sammenholdt med kommunens vinterregulativ. Påbuddet var desuden sendt til en virksomhed, der ikke ejede ejendommen; kommunen burde have identificeret de korrekte ejere via Tingbogen.

Om afgrænsningen af beplantning på private fællesveje i øvrigt, se [private-fællesveje](#).

LOV

[Forvaltningsloven § 24](#)[Privatvejsloven § 15, stk. 1](#)[Privatvejsloven § 36](#)[Privatvejsloven § 61, stk. 2](#)[Vejloven § 64, stk. 1](#)[Vejloven § 87](#)

PRAKSIS

Vejdirektoratet · Ugyldigt påbud om vintervedligeholdelse sendt til forkert modtager og med forkert lov hjemmel

14.02.2024

Vejdirektoratet · Ophævelse af påbud om beskæring af hæk på privat fællesvej grundet mangelfuld begrundelse	17.05.2022
Vejdirektoratet · Kommunes skøn over trafikssikkerhed trumfede tinglyst oversigtsdeklaration	16.02.2022
Vejdirektoratet · Kommunes påbud om hækklipping for oversigt ophævet grundet manglende hjemmel	10.09.2021

Faretruende træer, sygdomsbekæmpelse og § 70's objektive

§ 8 oprydningsudgifter

Den centrale afgørelse om syge og faretruende træer er den generelle udtalelse [EMN-2025-41009](#) af 16. oktober 2025 om lodsejeres ansvar for asketræer angrebet af asketop-død langs en offentlig vej. Vejdirektoratet stiller tre spørgsmål ad:

1. Sygdomsbekæmpelse falder uden for vejlovgivningen. Vejlovgivningen indeholder intet, der giver vejmyndigheden hjemmel til at kræve træer fjernet alene for at begrænse spredningen af plantesygdomme. Spørgsmålet henhører under Naturstyrelsen, som har den primære forvaltningskompetence for skov- og naturpleje. Formålsbegrænsningen er reel: vejmyndigheden må ikke bruge § 87 til at forfølge hensyn, bestemmelsen ikke varetager.

2. Faretruende træer kan kræves fjernet efter § 87, stk. 2. Har et sygt eller delvist væltet træ begyndt at hælde faretruende, så det udgør en **nærliggende fare** for vejen eller færdslen, kan vejmyndigheden kræve det fjernet eller beskåret efter [vejlovens § 87, stk. 2](#) – i den affattelse, der gælder fra 1. juli 2025, og som netop dækker beplantning **ved** vejens areal. Efterkommes påbuddet ikke, kan arbejdet udføres for grundejerens regning efter [§ 87, stk. 3](#). Ved varsling giver vejmyndigheden typisk ejeren mulighed for drøftelser, medmindre faren er akut. Forarbejderne konkretiserer anvendelsesområdet: bestemmelsen kan bruges på træer, der er gået ud, eller hvis rodfastelse er løsnet, når der er en vis sandsynlighed for, at træet eller store grene vil vælte ind over vejen ved en kraftig storm. [Vejledningen](#) nævner tilsvarende "døde grene eller træer, der kan falde ind over vejen ved næste store storm, eller blade eller frugter, der forårsager særlige glatte veje".

3. § 70 er objektiv. Vælter et træ, eller knækker store grene af og falder ind over vejen, anvender Vejdirektoratet [vejlovens § 70](#) til at opkræve udgifterne til oprydning og farborgelse direkte hos træets ejer. Det centrale punkt er, at opkrævningen **ikke forudsætter forsømmelse** – det er uden betydning, om vejmyndigheden kan bebrejde ejeren, at genstanden er efterladt.

§ 70's objektive karakter og dens grænser belyses af flere udtalelser. I [22-06220](#) om forfaldne skure, hvorfra bygningsdele jævnlige faldt ud på vejen, fastslog direktoratet, at vejloven ikke giver hjemmel til at regulere forholdene på selve den private grund – men at § 70 er det primære redskab, når delene først er landet på vejarealet. Kommunen skal dog foretage et **konkret skøn** over, om de efterladte dele er til ulempe for færdslen, og [vejlovens § 80, stk. 1](#) om anbringelse af genstande passer normalt ikke, fordi den forudsætter en bevidst handling frem for uforudset nedfald. I [22-14269](#) trak direktoratet grænsen til færdselsloven: § 70 kan som hovedregel ikke anvendes på indregistrerede køretøjer, men nok hvis køretøjet er så ødelagt, at det må betragtes som skrot. Samme sondring gentages i [EMN-2026-02953](#) om havarerede køretøjer. Og i [22-14269](#) præciserede direktoratet en vigtig bevisbegrænsning: en særskilt opkrævning for fjernelse af affald forudsætter, at det kan bevises, hvem der har efterladt det – har tredjemand smidt affald i en trailer, kan ejeren ikke pålægges den udgift.

§ 87 dækker ikke reetablering. En praktisk vigtig grænse blev trukket i [22-07275](#), hvor Kalundborg Kommune spurgte, om grundejeren kunne pålægges at betale for reparation af et fortov, der var ødelagt af rødder fra

privat beplantning. Vejdirektoratet konkluderede, at § 87 giver hjemmel til at kræve beplantning og rødder fjernet – om nødvendigt for ejerens regning – men **ikke** til at kræve fortovet reetableret. Det adskiller § 87 fra gravetilladelser efter [vejlovens § 73](#), hvor der kan stilles vilkår om reetablering. Et krav om erstatning for skaderne må i stedet rejses efter almindelige nabo- og erstatningsretlige regler, hvilket forudsætter et ansvarsgrundlag hos grundejeren – og direktoratet advarede om, at kravet kan nedsættes eller bortfalde på grund af kommunens egen passivitet, hvis den ikke reagerer inden for rimelig tid efter at have konstateret skaderne.

LOV	Vejloven § 70	Vejloven § 73	Vejloven § 80, stk. 1	Vejloven § 87, stk. 2-3
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratets udtalelse om henstilling af havarerende køretøjer på offentlig vej 26.01.2026 Vejdirektoratet · Lodsejeres pligt til at fjerne syge træer, der udgør en fare for trafiksikkerheden på offentlig vej, jf. Vejlovens § 87. 16.10.2025 Vejdirektoratet · Kommuners hjemmel til at fjerne efterladte trailere og affald på offentlige veje 17.10.2022 Vejdirektoratet · Vejloven giver ikke hjemmel til at pålægge grundejer at betale for reetablering af fortov efter fjernelse af rødder 18.05.2022 Vejdirektoratet · Kommunens hjemmel til at fjerne bygningsdele fra private skure på offentlig vej 21.04.2022			

Sagsgang ved Vejdirektoratet: afgørelsesbegrebet, klageberettigelse og frister

En stor andel af klagerne på dette område afvises af processuelle grunde, før realiteten overhovedet nås. Fire spærringer går igen.

1. Der skal foreligge en afgørelse. Vejdirektoratets kompetence forudsætter en endelig forvaltningsretlig afgørelse truffet efter vejlovgivningen. Kommunens egen beskæring af vejtræer og løbende vedligeholdelse er **faktisk forvaltningsvirksomhed** efter [vejlovens § 8, stk. 2](#) og kan ikke påklages – det blev fastslået i [23-06677](#) om et stort egetræ og en høj kantstenssætning ved en indkørsel, i [23-02115](#) om hullede veje og i [EMN-2024-571676](#) om vejafvanding. Sidstnævnte tilføjer en vigtig præcisering: at kommunen selv kalder sit brev en "endelig afgørelse", ændrer ikke beslutningens retlige karakter. Ren passivitet er heller ikke en afgørelse, jf. [20-08591](#) om et træ, der skyggede for vejbelysningen, og [23-00936](#), hvor kommunens svar blot var en kvittering. Og en klage over et **påtænkt** påbud i partshøringsfasen er for tidlig, jf. [24-08377](#).

Omvendt kan kommunen ikke undslippe afgørelsesbegrebet ved at kalde sagen drift. [22-05105](#) er den ledende afgørelse om afgrænsningen:

Et påbud efter vejlovens § 87 er en forvaltningsretlig afgørelse, og tilsvarende gælder en afvisning af at påbyde et beskæringsarbejde udført, fordi der efter kommunens vurdering ikke er grundlag herfor.

Direktoratet fastslog, at kommunen er **forpligtet** til at vurdere og begrunde, om en henvendelse behandles efter [§ 8](#) (faktisk forvaltningsvirksomhed) eller [§ 87](#) (afgørelsessag) – og at både valget af retligt grundlag og afgørelsen om partsstatus i sig selv er påklagelige afgørelser.

2. Klageren skal være klageberettiget. Der kræves en væsentlig og individuel interesse, som adskiller klageren fra den almene offentlighed. I [EMN-2024-195358](#) boede klageren ca. 97 meter fra ejendommen, og kommunens beslutning påvirkede ikke adgangsforholdene til klagerens egen ejendom; selv om han som lokalbeboer var mere berørt end tilfældige trafikanter, var påvirkningen ikke tilstrækkelig intens. Direktoratet præciserede samtidig, at en medsendt **klagevejledning ikke i sig selv giver klageret**. Efter [22-05105](#) gør det

forhold, at man gør opmærksom på et problem med beplantning, ikke automatisk vedkommende til part; partsstatus afhænger af en konkret væsentlig og individuel interesse – fx om beplantningen hindrer en lovlig vejadgang eller overskrider den naboretlige tålegrænse. Samme linje i [22-13126](#).

3. Klagefristen er fire uger. Efter [vejlovens § 132, stk. 3](#) løber fristen fra den dag, afgørelsen er meddelt, og kan kun fraviges, når der er særlig grund dertil. I [EMN-2024-196386](#) var klagen to dage for sen; en efterfølgende dialog med kommunen suspenderer ikke fristen, og der var ikke undskyldelige forhold som pludselig alvorlig sygdom. [EMN-2026-02189](#) tilføjer en praktisk vigtig regel: kommunens opfølgende brev om, at arbejdet kun var delvist udført, og om muligheden for at lade arbejdet udføre for ejerens regning, var en **procesledende tilkendegivelse** – ikke en ny afgørelse – og genåbnede derfor ikke fristen.

4. Klage har ikke opsættende virkning. Det følger af [vejlovens § 132, stk. 4](#) og blev bekræftet i [EMN-2024-616288](#), hvor anmodningen om opsættende virkning blev afslået.

Varsel og rimelig frist. Materielt forudsætter et påbud, at kommunen først varslar og derefter fastsætter en rimelig frist. Vejloven angiver ingen fristlængde; den fastsættes efter almindelige forvaltningsretlige principper, jf. den generelle udtalelse [20-13159](#). Forarbejderne til nyaffattelsen opregner de faktorer, der indgår: hvor vigtigt det er, at arbejdet udføres hurtigt eller straks; hvor uventet påbuddet må antages at være for grundejeren; at grundejeren skal have tid til at udføre arbejdet; om det kræver redskaber, en grundejer må antages at råde over; og om arbejdet er af en karakter, der kræver professionel hjælp. I [23-09914](#) forløb sagen over ni måneder med varsel, møde, aftalt frist, nyt tilsyn og først derefter påbud – et forbilledligt forløb. Udfører vejmyndigheden arbejdet for grundejerens regning, finder [vejlovens § 137](#) om konkurrenceudsættelse anvendelse, dog med den undtagelse i § 137, stk. 2, at arbejder, som udføres netop fordi grundejeren ikke har udført dem, ikke skal konkurrenceudsættes.

LOV	Vejloven § 8, stk. 2	Vejloven § 87	Vejloven § 132, stk. 3-4	Vejloven § 137
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist			29.01.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejafvanding: Naboretligt spørgsmål og ikke en forvaltningsretlig afgørelse			08.11.2024
	Vejdirektoratet · Borger ikke klageberettiget i sag om beskæring af hæk ved veikryds			30.07.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud på grund af overskredet klagefrist			11.07.2024
	Vejdirektoratet · Klage over påtænkt påbud om beskæring afvist som for tidlig			29.05.2024
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk og renholdelse af fortov opretholdt af Vejdirektoratet			25.08.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejtræ og kantsten ved indkørsel som faktisk forvaltningsvirksomhed			21.06.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over manglende vejvedligeholdelse: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed			20.02.2023
	Vejdirektoratet · Klage over beplantning på privat fællesvej afvist på grund af manglende kommunal afgørelse			09.02.2023
	Vejdirektoratet · Udtalelse om kommunens pligt til at træffe afgørelse vedrørende beskæring af beplantning ved offentlig vej			22.04.2022
	Vejdirektoratet · Vejmyndighedens ret til at påbyde beskæring af beplantning ved offentlig vej og sti			07.10.2020
	Vejdirektoratet · Klage over manglende påbud om beskæring afvist på grund af manglende kommunal afgørelse			04.08.2020

§ 10 Grænsen til civilretten: erstatning, naboret og domstolsprøvelse

Vejdirektoratet afviser konsekvent at tage stilling til erstatning. Vejlovgivningen regulerer forholdet mellem vejmyndigheden og grundejeren om **vejens** stand og færdslen – ikke de økonomiske mellemværender, der udspringer heraf.

I [21-05423](#) blev spørgsmålet om erstatning for tabet af en 26 år gammel hæk henvist til de civile domstole som liggende uden for vejlovgivningens område. I [EMN-2025-41009](#) pegede direktoratet på, at en lodsejer kan blive ansvarlig for person- eller tingsskade efter dansk rets almindelige ulovbestemte erstatningsret – **culpareglen** – men at afklaringen af konkrete erstatningskrav udelukkende tilfalder domstolene. Samme svar fik grundejeren i [23-06677](#), der klagede over skader på bilers fælge fra en høj kantstenssætning ved et vejtræ, og i [23-02115](#), hvor direktoratet bemærkede, at kommunen kan ifalde erstatningsansvar efter culpareglen, hvis der sker skade som følge af manglende vedligeholdelse – men at kravet skal afgøres ved domstolene. I [22-07275](#) blev kommunens eget krav mod grundejeren for rodkader på fortovet henvist til samme spor, med krav om påvisning af forsæt eller uagtsomhed.

Naboretten. Den skarpeste formålsafgrænsning findes i [EMN-2025-42127](#) af 29. oktober 2025. En grundejer klagede over nedfaldne blade fra kommunale træer, der stoppede tagrender og kloakker og skabte glatføre, og påberåbte sig [vejlovens § 8](#) og [§ 87](#). Vejdirektoratet afviste:

Bestemmelserne i Vejlovens § 8 og § 87 handler om hensynet til den offentlige vej samt trafikanterne på den offentlige vej og ikke hensynet til de ejendomme, der er nabo til den offentlige vej.

Direktoratet tilføjede, at generne ville have naboretlig karakter, **selv hvis** træerne stod direkte på vejarealet. Naboretten består af domstolsskabte grundsætninger om talegrænser, og uenighed herom henhører eksklusivt under de almindelige domstole. Samme resultat i [20-03861](#), hvor direktoratet bemærkede, at også en vej eller sti kan være nabo i naboretlig forstand, og i [EMN-2024-571676](#) om vejvand. Om de naboretlige tvister mellem private grundejere, se [naboret-hegn-traer](#).

Domstolsprøvelse af Vejdirektoratets egne afgørelser. Efter [vejlovens § 132, stk. 5](#) kan afgørelser, der kan påklages, ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen er udnyttet, og søgsmål skal anlægges inden **6 måneder** efter, at afgørelsen er meddelt. Denne vejledning gives standardmæssigt i alle beskæringsafgørelser, jf. bl.a. [23-11168](#), [EMN-2024-53651](#) og [EMN-2026-02189](#). For private fællesveje gælder den tilsvarende 6-månedersfrist i [privatvejslovens § 88 a](#), jf. [23-00936](#).

Samsillet mellem nævn og domstole. [EMN-2025-10699](#) illustrerer, hvordan Vejdirektoratet håndterer en efterfølgende byretsdom, der peger i en anden retning end direktoratets egen afgørelse. Efter at Vejdirektoratet havde stadfæstet en kommunal udgiftsfordeling, gav byretten ved dom af 19. november 2024 nogle grundejere medhold i, at en tinglyst deklaration var gyldig og skulle anvendes. Direktoratet afviste alligevel at genoptage klagesagen: hverken kommunen eller direktoratet havde været part i retssagen, dommen angik det **privatretlige** forhold mellem grundejerne, og de forvaltningsretlige afgørelser stod fortsat ved magt. Afgørende var, at kommunens afgørelse var korrekt **på afgørelsestidspunktet** – en efterfølgende retslig afklaring ændrer ikke de faktiske omstændigheder, der forelå dengang. Sagen viser, at Vejdirektoratet skarpt adskiller den offentligretlige prøvelse fra den privatretlige, og at en civil dom mellem grundejere ikke uden videre rykker ved en administrativ afgørelse.

LOV

[Privatvejsloven § 88a](#)[Vejloven § 8](#)[Vejloven § 87](#)[Vejloven § 132, stk. 5](#)

PRAKSIS

Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist

29.01.2026

Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser klage over gener fra kommunale træer på nabogrund, da forholdet er naboretligt og ikke omfattet af vejlovgivningen	29.10.2025
Vejdirektoratet · Lodsejeres pligt til at fjerne syge træer, der udgør en fare for trafiksikkerheden på offentlig vej, jf. Vejlovens § 87.	16.10.2025
Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse: Byretsdom om privat deklaration ændrer ikke vejmyndigheds afgørelse om udgiftsfordeling	31.03.2025
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejafvanding: Naboretligt spørgsmål og ikke en forvaltningsretlig afgørelse	08.11.2024
Vejdirektoratet · Vejdirektoratet stadfæster kommunes påbud om beskæring af hæk af hensyn til færdslen	27.08.2024
Vejdirektoratet · Grundejers pligt til at beskære hæk mod offentlig vej gælder uanset skellets placering	16.11.2023
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejtræ og kantsten ved indkørsel som faktisk forvaltningsvirksomhed	21.06.2023
Vejdirektoratet · Afvisning af klage over manglende vejvedligeholdelse: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed	20.02.2023
Vejdirektoratet · Klage over beplantning på privat fællesvej afvist på grund af manglende kommunal afgørelse	09.02.2023
Vejdirektoratet · Vejloven giver ikke hjemmel til at pålægge grundejer at betale for reetablering af fortov efter fjernelse af rødder	18.05.2022
Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk på offentligt vejareal var berettiget af hensyn til trafiksikkerhed	14.06.2021

§ 11 Hegn mod vej efter § 93 – den oversete nabobestemmelse

Ved siden af beskæringsreglen i § 87 rummer vejloven en selvstændig hjemmel til at kræve **hegn etableret**. Efter [vejlovens § 93, stk. 1](#) kan vejmyndigheden, når det er nødvendigt af trafiksikkerhedsmæssige eller vejtekniske grunde, bestemme, at der på ejendomme, der grænser til en offentlig vej, skal etableres og vedligeholdes hegn mod vejen **for grundejerens regning** – og myndigheden kan træffe nærmere bestemmelse om hegnets udformning og placering.

De to bestemmelser trækker i modsat retning og bør ikke forveksles: § 87 handler om at **fjerne eller nedskære** beplantning, § 93 om at **etablere** en fysisk afskærmning. [Vejledningen](#) beskriver anvendelsesområdet:

Bestemmelsen kan således benyttes til at sikre, at der ikke etableres eller fysisk opretholdes varige eller midlertidige ulovlige adgange ud til en vej. Vejmyndigheden kan efter omstændighederne også benytte denne hjemmel til at kræve etableret et tæt hegn, f.eks. for at undgå, at bilisternes opmærksomhed ledes væk fra vejen i et farligt vejsving.

Også her gælder proportionalitetsgrundsætningen: vejmyndigheden må ikke gribe til en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet.

Udgiftsfordelingen vender modsat i én situation. Efter [§ 93, stk. 2](#) afholder **vejmyndigheden** udgifterne til etablering og vedligeholdelse, når en adgangsbestemmelse efter [vejlovens § 51](#) indebærer, at der ikke lovligt kan etableres adgang fra ejendommen til vejen. Sker der derimod matrikulære ændringer af en ejendom langs en vejstrækning med adgangsbestemmelser, kan vejmyndigheden alligevel kræve, at ejeren selv betaler. Endelig giver [§ 93, stk. 3](#) vejmyndigheden mulighed for at bestemme, at privatvejslovens vedligeholdelsesregler skal gælde for et areal nærmest vejen, der benyttes til almindelig færdsel, hvis der ikke opsættes hegn.

Hegnsløvens systematik spiller ind i begge spor. Efter [hegnsløven § 1](#) er et **fælleshegn** rejst, så der afgives jord fra begge tilstødende ejendomme, mens et **egget hegn** rejses på egen grund langs skellet. Efter [vejlovens § 87](#),

[stk. 3](#) – nyt stk. 4 efter 1. juli 2025 – kan vejmyndigheden give påbud uanset hegnets status, men afholder selv udgifterne, hvis der er enighed om, eller et hegnssyn fastslår, at hegnet er et fælleshegn. Forarbejderne forklarer valget: uden denne konstruktion kunne en uenighed mellem grundejer og vejmyndighed om hegnets status få den konsekvens, at færdslen på vejen generes, og at der opstår trafikfarlige situationer. Grundejeren skal derfor efterkomme påbuddet først og afklare udgiftsfordelingen bagefter ved hegnssyn efter hegnslovens kapitel VI, jf. [21-03815](#).

LOV

[Hegnsløven § 1](#)[Vejloven § 51](#)[Vejloven § 87, stk. 3](#)[Vejloven § 93, stk. 1-3](#)PRAKSIS **Vejdirektoratet** · Vejdirektoratet stadfæster påbud om beskæring af hæk ved offentlig sti

02.07.2021

§ 12 Sammenfatning: hvad der afgør en beskæringssag

Vejdirektoratets praksis om beplantning langs offentlig vej hviler på en enkel, men konsekvent gennemført dobbelthed: **direktoratet blander sig ikke i, hvor meget der skal klippes – men det blander sig meget i, om kommunen har gjort sit arbejde ordentligt.**

For **vejmyndigheden** kan praksis destilleres til en tjekliste. Påbuddet holder, når kommunen:

- vælger rigtig hjemmel efter hvilken vej færdselshensynet knytter sig til – [vejlovens § 87](#) for offentlig vej, [privatvejslovens § 61](#) for privat fællesvej – og ikke bruger § 87 til andre formål, jf. [24-00957](#);
- dokumenterer skel, ejerforhold og vejstatus, før den handler, jf. [21-00880](#), [EMN-2024-98143](#) og [21-01584](#);
- beskriver **konkret**, hvilken beplantning der generer færdslen, og hvordan – ikke ved en generel fritrumsprofil eller en henvisning til "trafiksikkerhed", jf. [23-08576](#) og [22-04865](#);
- varsler, partshører og fastsætter en rimelig frist, jf. [20-13159](#) og [23-09914](#);
- holder sig inden for formålet – færdslen og vejen, ikke oversigt uden ekspropriationsgrundlag, ikke sygdomsbekæmpelse og ikke naboernes interesser, jf. [21-08751](#), [EMN-2025-41009](#) og [EMN-2025-42127](#).

For **grundejeren** er billedet omvendt lige så klart. Indsigelser om hækkens alder, om at ingen har påtalt den før, om beskæringens omkostninger, om at hækken vil gå ud, om at den står på kommunens matrikel, eller om at naboen slipper, fører som hovedregel ikke frem – jf. [21-05423](#), [23-11168](#) og [23-09914](#). De indsigelser, der **virker**, er procedurale og hjemmelsmæssige: manglende konkret begrundelse, skøn under regel, uafklaret ejerskab, forkert hjemmel og manglende dokumentation for arealets status. Og de skal fremsættes inden for **fire uger**, jf. [EMN-2024-196386](#) og [EMN-2026-02189](#).

Fremadrettet er nyaffattelsen af § 87 pr. 1. juli 2025 den vigtigste udvikling. Den kodificerer i vidt omfang den praksis, der er beskrevet ovenfor – herunder oversigtsgrænsen, rodskudsreglen og sondringen mellem beplantning og selvsået ukrudt – men den flytter samtidig retstilstanden på to punkter: påbud mod beplantning på **naboejendomme** kræver nu en **nærliggende fare** og er undergivet skærpede krav til nødvendighed og proportionalitet som et ekspropriationslignende indgreb, mens klageadgangen for beplantning på **selve vejarealet** kan afskæres. Praksis efter § 87, stk. 2 i den nye affattelse er endnu under opbygning; [EMN-2025-41009](#) er den første udtalelse, der anvender den nye systematik. Det er værd at følge, om det skærpede farekrav i praksis vil begrænse kommunernes adgang til at gribe ind over for hældende og syge træer, før de vælter.

LOV

[Privatvejsloven § 61](#)[Vejloven § 87](#)[Vejloven § 132, stk. 3](#)

PRAKSIS	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist	29.01.2026
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser klage over gener fra kommunale træer på nabogrund, da forholdet er naboretligt og ikke omfattet af vejlovgivningen	29.10.2025
	Vejdirektoratet · Lodsejeres pligt til at fjerne syge træer, der udgør en fare for trafiksikkerheden på offentlig vej, jf. Vejlovens § 87.	16.10.2025
	Vejdirektoratet · Hjemvisning af sag om fjernelse af hæk på vejareal grundet manglende afklaring af ejerskab	28.08.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over påbud på grund af overskredet klagefrist	11.07.2024
	Vejdirektoratet · Ugyldigt påbud om vintervedligeholdelse sendt til forkert modtager og med forkert lovhjemmel	14.02.2024
	Vejdirektoratet · Grundejers pligt til at beskære hæk mod offentlig vej gælder uanset skellets placering	16.11.2023
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk og renholdelse af fortov opretholdt af Vejdirektoratet	25.08.2023
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring ophævet på grund af mangelfuld begrundelse og sagsbehandling	15.08.2023
	Vejdirektoratet · Ophævelse af påbud om beskæring af hæk på privat fællesvej grundet mangelfuld begrundelse	17.05.2022
	Vejdirektoratet · Kommunes påbud om hækklipning for oversigt ophævet grundet manglende hjemmel	10.09.2021
	Vejdirektoratet · Ophævelse af påbud om beskæring da vejens status som privat fællesvej var udokumenteret	09.07.2021
	Vejdirektoratet · Påbud om beskæring af hæk på offentligt vejareal var berettiget af hensyn til trafiksikkerhed	14.06.2021
	Vejdirektoratet · Hjemvisning af påbud om beskæring: Kommune havde ikke bevist grundejers ejerforhold til beplantning på offentlig vej	10.03.2021
	Vejdirektoratet · Vejmyndighedens ret til at påbyde beskæring af beplantning ved offentlig vej og sti	07.10.2020

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Forvaltningsloven § 24	stk. 1	Privatvejsloven § 61	stk. 2
Vejloven § 8	stk. 1	Vejloven § 70	
Vejloven § 87		Vejloven § 132	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

41 afgørelser

VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS			41
29.01.2026	Afvisning af klage over påbud om beskæring grundet overskridelse af klagefrist	emn_2026_02189	
26.01.2026	Vejdirektoratets udtalelse om henstilling af havarerede køretøjer på offentlig vej	emn_2026_02953	
08.01.2026	Vejdirektoratet ophæver afslag på ophævelse af oversigtsservitut grundet begrundelsesmangler og manglende skønsudøvelse	emn_2025_47013	
29.10.2025	Vejdirektoratet afviser klage over gener fra kommunale træer på nabogrund, da forholdet er naboretligt og ikke omfattet af vejlovgivningen	emn_2025_42127	

16.10.2025	Lodsejeres pligt til at fjerne syge træer, der udgør en fare for trafiksikkerheden på offentlig vej, jf. Vejlovens § 87.	emn_2025_41009
31.03.2025	Afslag på genoptagelse: Byretsdom om privat deklaration ændrer ikke vejmyndigheds afgørelse om udgiftsfordeling	emn_2025_10699
08.11.2024	Afvisning af klage over vejafvanding: Naboretligt spørgsmål og ikke en forvaltningsretlig afgørelse	emn_2024_571676
01.10.2024	Udtalelse om muligheder for forbedring af oversigtsforhold ved udkørsel fra privat fællesvej til offentlig vej	emn_2024_612636
28.08.2024	Hjemvisning af sag om fjernelse af hæk på vejareal grundet manglende afklaring af ejerskab	emn_2024_98143
27.08.2024	Vejdirektoratet stadfæster kommunes påbud om beskæring af hæk af hensyn til færdslen	emn_2024_53651
30.07.2024	Borger ikke klageberettiget i sag om beskæring af hæk ved vejkryds	emn_2024_195358
11.07.2024	Afvisning af klage over påbud på grund af overskredet klagefrist	emn_2024_196386
29.05.2024	Klage over påtænkt påbud om beskæring afvist som for tidlig	24_08377
14.02.2024	Ugyldigt påbud om vintervedligeholdelse sendt til forkert modtager og med forkert lovhjemmel	24_00957
16.11.2023	Grundejers pligt til at beskære hæk mod offentlig vej gælder uanset skellets placering	23_11168
25.08.2023	Påbud om beskæring af hæk og renholdelse af fortov opretholdt af Vejdirektoratet	23_09914
15.08.2023	Påbud om beskæring ophævet på grund af mangelfuld begrundelse og sagsbehandling	23_08576
07.08.2023	Kommunes påbud om nedklipning af hæk af hensyn til trafiksikkerhed blev opretholdt	23_06281
21.06.2023	Afvisning af klage over vejtræ og kantsten ved indkørsel som faktisk forvaltningsvirksomhed	23_06677
20.02.2023	Afvisning af klage over manglende vejvedligeholdelse: Forskel på afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed	23_02115
09.02.2023	Klage over beplantning på privat fællesvej afvist på grund af manglende kommunal afgørelse	23_00936
17.10.2022	Kommuners hjemmel til at fjerne efterladte trailere og affald på offentlige veje	22_14269
19.08.2022	Påbud om fjernelse af hæk på vejareal opretholdt trods sagsbehandlingsfejl	22_09369
18.05.2022	Vejloven giver ikke hjemmel til at pålægge grundejer at betale for reetablering af fortov efter fjernelse af rødder	22_07275
17.05.2022	Ophævelse af påbud om beskæring af hæk på privat fællesvej grundet mangelfuld begrundelse	22_04865
22.04.2022	Udtalelse om kommunens pligt til at træffe afgørelse vedrørende beskæring af beplantning ved offentlig vej	22_05105

21.04.2022	Kommunens hjemmel til at fjerne bygningsdele fra private skure på offentlig vej	22_06220
16.02.2022	Kommunes skøn over trafikssikkerhed trumfede tinglyst oversigtsdeklaration	22_00513
10.09.2021	Kommunes påbud om hækklipning for oversigt ophævet grundet manglende hjemmel	21_08751
19.08.2021	Påbud om beskæring af hæk for at forbedre oversigt blev ophævet grundet manglende hjemmel og servitut	21_08644
09.07.2021	Ophævelse af påbud om beskæring da vejens status som privat fællesvej var udokumenteret	21_01584
02.07.2021	Vejdirektoratet stadfæster påbud om beskæring af hæk ved offentlig sti	21_03815
14.06.2021	Påbud om beskæring af hæk på offentligt vejareal var berettiget af hensyn til trafikssikkerhed	21_05423
10.03.2021	Hjemvisning af påbud om beskæring: Kommune havde ikke bevist grundejers ejerforhold til beplantning på offentlig vej	21_00880
07.10.2020	Vejmyndighedens ret til at påbyde beskæring af beplantning ved offentlig vej og sti	20_13159
04.08.2020	Klage over manglende påbud om beskæring afvist på grund af manglende kommunal afgørelse	20_08591
02.07.2020	Opretholdelse af påbud om beskæring af hæk trods anmodning om genoptagelse	19_10816
21.01.2020	Regler for oversigtsareal og placering af genstande på offentligt vejareal	19_17112
16.12.2019	Afslag på genoptagelse af klagesag om vejvedligeholdelse: Faktisk forvaltningsvirksomhed vs. afgørelse	19_14483
31.10.2019	Krav om beskæring af nabohæk for at sikre oversigtsforhold ved udkørsel	19_14649
24.06.2019	Kommunes påbud om fjernelse af hæk i vejareal opretholdt – krav om renholdelse hjemvist	19_05706